

ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ!

Εδώ και δύο χρόνια η χώρα μας έχει γίνει το πειραματόζωο του πιο βάρβαρου νεοφιλελευθερισμού. Μειωμένη εθνική και λαϊκή κυριαρχία, σαρωτική ανεργία, τρομακτική λιτότητα, ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου, διάλυση του παραγωγικού ιστού: εκεί μας σπρώχνει η νεοαποικιοκρατική επιτροπεία από την Τρόικα ΕΕ-ΔΝΤ-ΕΚΤ, αυτό θέλουν οι δυνάμεις του κεφαλαίου και τα μνημονιακά κόμματα. Το ληστρικό χρέος δείχνει την αγριότητα του διεθνοποιημένου καπιταλισμού και το ευρώ τον αντιδραστικό χαρακτήρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η στρατηγική της «εσωτερικής υποτίμησης», που διαλέγουν σήμερα Τρόικα, μνημονιακές δυνάμεις και κεφάλαιο, είναι η στρατηγική μιας κοινωνίας ηττημένης, ενός λαού ταπεινωμένου, μιας χώρας χωρίς μέλλον, που μετατρέπεται σε μια τεράστια «Ειδική Οικονομική Ζώνη», πλήρως παραδομένη στους «επενδυτές», μια κοινωνική ζούγκλα επιχειρηματικής ασυδοσίας, εξαθλίωσης και περιβαλλοντικής καταστροφής.

Ζούμε το τέλος ακόμη και της ανάπηρης κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Τους πρωθυπουργούς δεν τους εκλέγει ο λαός αλλά τους διορίζει η ΕΕ, τα νομοσχέδια τα υπαγορεύει η Τρόικα, τις αποφάσεις τις παίρνουν οι πιστωτές. Η «δικτατορία των αγορών» δεν έχει άλλο τρόπο να πείσει από τις ορδές των ΜΑΤ και τις συμμορίες της «Χρυσής Αυγής».

Όμως, αυτή είναι η μία πλευρά του νομίσματος. Ζήσαμε και ζούμε έναν πρωτόγνωρο παλλαϊκό ξεσηκωμό, μια πολύβουη και πρωτότυπη λαϊκή εξέγερση. Στις πανεργατικές απεργίες και στις διαδηλώσεις, στις καταλήψεις και τις συγκρούσεις με τις συμμορίες της κρατικής αλητείας, στις Πλατείες της αξιοπρέπειας

και της πραγματικής δημοκρατίας, σε όλες τις μικρές και μεγάλες αποκοτιές ενός λαού που αρνείται να του στερήσουν το δικαίωμα στη ζωή και την αξιοπρέπεια, γράφτηκαν αυτά τα δύο χρόνια πολλές σελίδες παλικαριάς, αγωνιστικότητας και αλληλεγγύης!

Απέναντι στον πολλαπλό εκβιασμό που σήμερα δέχεται η κοινωνία υπάρχει άλλος δρόμος!

Η άμεση παύση πληρωμών και η διαγραφή του χρέους, η έξοδος από το ευρώ και την ΕΕ, η εθνικοποίηση των τραπεζών και των στρατηγικών επιχειρήσεων και η επιβολή ελέγχων στην κίνηση των κεφαλαίων, μπορούν να επιτρέψουν το δημοκρατικό κοινωνικό έλεγχο στην οικονομική πολιτική. Είναι ο μόνο τρόπος για να σταματήσει ο φαύλος κύκλος της «εσωτερικής υποτίμησης», της ανεργίας, της παραγωγικής ερήμωσης.

Με εμπιστοσύνη στη συλλογική παραγωγική δυνατότητα, επινοητικότητα και δημιουργικότητα της αγωνιζόμενης κοινωνίας μπορούμε να έχουμε παραγωγική ανασυγκρότηση σε σοσιαλιστική κατεύθυνση. Η χώρα μπορεί να παράγει τα βασικά αγροτικά προϊόντα, έχει βιομηχανικό ιστό και ορυκτό πλούτο, διαθέτει εργαζομένους με γνώση και μεράκι. Τα εναλλακτικά δίκτυα διανομής, τα πειράματα αυτοδιαχείρισης, η συλλογική εμπειρία των αγωνιστών στα κινήματα δείχνουν ότι μπορούμε να βρούμε τρόπους για να έχουμε παραγωγή, διατροφική επάρκεια, λειτουργία δημόσιων υποδομών σε ρήξη με τη λογική της αγοράς και του κέρδους.

χωρίς χρέος – ευρώ – ΕΕ
με πραγματική δημοκρατία και εθνική ανεξαρτησία
για την παραγωγική ανασυγκρότηση σε
σοσιαλιστική κατεύθυνση

Γιατί όχι μόνο «υπάρχει ζωή μετά το ευρώ» αλλά μπορεί να είναι και καλύτερη: με δικαιοσύνη, ποιοτική δημόσια υγεία και παιδεία, προστασία του περιβάλλοντος, συλλογικότητα και αλληλεγγύη.

Ο λαός μπορεί να πάρει την εξουσία, και η εργαζόμενη πλειοψηφία να είναι στο τιμόνι σε αυτό τον τόπο. Όχι με όρους ανάθεσης, «διακυβέρνησης» και διαχείρισης αλλά ριζικού μετασχηματισμού. Με μια Αριστερά ανατρεπτική που να διεκδικήσει την πολιτική εξουσία αλλά και με πραγματική λαϊκή αυτοοργάνωση, δημοκρατία και αντι-εξουσία από τα κάτω, με έμπνευση από τις τωρινές μορφές «δημοκρατίας του αγώνα» (Λαϊκές Συνελεύσεις, «Πλατείες», συντονισμοί κινημάτων).

Το δίλημμα έχει πια τεθεί: είτε οι πρωτόγνωρες δυναμικές παλλαϊκού ξεσηκωμού που ξεδιπλώθηκαν θα γίνουν δύναμη ανανέωσης και μετασχηματισμού της νεοελληνικής κοινωνίας, αφητηρία ριζικών ανατροπών και αλλαγών, ή θα αφήσουμε τις μνημονιακές δυνάμεις να συνεχίσουν το καταστροφικό έργο τους.

Όμως, οι κοινοβουλευτικές δυνάμεις της Αριστεράς δεν στέκονται στο ύψος των περιστάσεων. Ο ΣΥΡΙΖΑ αρνείται κάθε ρήξη με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ και η «προοδευτική διακυβέρνηση» που προτείνει θα οδηγούσε σε διαχείριση και όχι ανατροπή της κρίσης. Το ΚΚΕ διασπά τη λαϊκή ενότητα, θεωρεί οπορτουνισμό οποιαδήποτε άμεση διεκδίκηση από την έξοδο από το ευρώ μέχρι τις... φτηνές πατάτες, παραπέμπει τα πάντα στο αβέβαιο μέλλον της λαϊκής εξουσίας και λέει ότι τώρα τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει.

Περισσότερο παρά ποτέ αγωνιζόμαστε για μια άλλη Αριστερά, που θα ενώσει το λαό μέσα στην εξέγερση και τη συλλογική δράση, που θα τολμήσει να πει ότι σήμερα είναι εφικτός ένας άλλος δρόμος χωρίς χρέος και ευρώ, που θα αμφισβητήσει τα ιερά και όσια ενός γερασμένου καπιταλισμού, που θα ψηλαφήσει τα χνάρια μιας σύγχρονης κομμουνιστικής προοπτικής.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ γι' αυτή την Αριστερά αγωνίζεται. Προβάλλει τις βασικές πλευρές ενός αναγκαίου αριστερού προγράμματος πάλης που ανοίγει την προοπτική ενός άλλου δρόμου για την ελληνική κοινωνία, με άξονες τη διαγραφή του χρέους, την έξοδο από ευρώ και ΕΕ, τις εθνικοποιήσεις και την ριζική αναδιανομή εισοδήματος προς όφελος των εργαζομένων. Συμμετείχε ενωτικά σε όλες τις φάσεις του λαϊκού ξεσηκωμού και υπερασπίστηκε το δικαίωμα του λαού να ξεγειρέται. Μπορεί να συμβάλει στη διαμόρφωση του αναγκαίου σήμερα Αριστερού Μετώπου σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση.

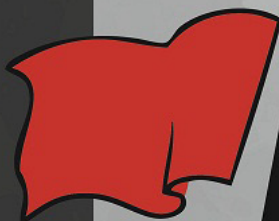
Γι' αυτό και πρέπει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να ενισχυθεί ολόψυχα στις εκλογές. Γιατί πρέπει να μην αφήσουμε τις παραλλαγές της «Αριστεράς της ήττας» να προδίδουν την εμπιστοσύνη του αγωνιζόμενου λαού. Γιατί αν θέλουμε να αλλάξουμε την κοινωνία, πρέπει να αλλάξουμε και την Αριστερά.

**Για να ταυτίσουμε ξανά την
Αριστερά με την αντίσταση, την
αλληλεγγύη την ανατροπή!
Για να βάλουμε πλάτη και να
νικήσει ο λαϊκός ξεσηκωμός!
Για να δώσουμε στόχο στην
αγανάκτηση, περιεχόμενο στην
οργή, όνομα και σχήμα στην
ελπίδα!**

ΠΑΛΛΑΪΚΟΣ ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

στις εκλογές

ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

